

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografică arhidieceană Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefranțese se refuză. — Articuli nepublicați nu se însoțesc.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 16 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 17 Februarie.

Casa deputaților Ungariei, ajungînd la dezbaterile bugetului ministerului de comunicațiune a intrat într-o fază nouă — de rufărie neșpalată. Dep. Rohonczy a venit în ședința dela 27 Febr. n. cu un proiect de rezoluțiune, prin care cere emiterea unei comisii parlamentare, care se esamineze absurdul comise de ministerul de comunicațiune cu deosebire în afacerea regulării Tisei. Proiectul de rezoluțiune fu însoțit de un discurs lung și vehement al deputatului Rohonczy.

O telegramă de eri, dela Viena, ne anunță, că pentru inhibitorii de cafea și pentru cei ce încrează noaptea la lumina de petrolu s'au încheiat actele într-un mod neplăcut. Casa de sus a senatului imperial, dela care se aștepta că va respinge legea prin care se urcă vama pe cafea și pe petrolu, a votat-o ca și casa deputaților. Prin urmare acești doi articuli pot numai pe lungă greutatea unei vămi mari intra în monarhie. Firesce, că vama au să o plătească, în cele din urmă, consumatorii. Acesta se pot așa dară bucura că au de a suportă cu o sarcină mai mult.

Skobeleff, care a făcut multă sfârș în lume cu „elocuența” sa, și despre a cărui discursuri unele țări afirmă că ar fi fost mai înainte revădate în Petersburg, este chemat la Petersburg spre *audiendum verbum imperatoris*. Unele foi știu deja că generalul este internat la un bun al seu. Despre celalalt „orator,” despre Hirovo, încă nu se scrie dacă este chemat din postul său, sau dacă i s'a dat cel puțin o dojană. Oficioasele noastre se mulțimesc de-o comandă și cu chemarea lui Skobeleff; cer însă ca generalul austro-unguresc se facă pașii de lipsă la Petersburg, pentruca se dispară toate îndoielile despre atitudinea politică a Rusiei.

Caracteristică este scirea încă neconstată, că Giers ar fi demisionat și înlocuit de gen. Ignatieff în ministerul afacerilor externe ale Rusiei.

Germania, respective guvernul ei, fără mare și mult șgomot, urmărește tot pașii Rusiei cu multă luare a mințe. Ea priveghiază și asupra mișcărilor trupelor rusești din părțile apusene a le Rusiei și are deja informațiuni despre dislocarea lor. Prin diversele organe de publicitate, Germania face pe Rusia se înțelege, că este gata pentru toate eventualitățile. Ba „Berliner Tagblatt” pune Rusiei în perspectivă, că dacă Austro-Ungaria n'ar fi în stare a surprinde reșcoala și la eventualitatea unui războiu cu Rusia n'ar fi în stare a da României mână de ajutoriu contra acesteia, va întinde celei dintăiu mână preste capul Austro-Ungariei și Rușii vor avea norocirea a face cunoscință cu trupele Germaniei pe șesurile românești.

Dela București se telegrafează, că acolo a sosit un reprezentant al stabilimentului Krupp în sfaceri de liferatiuni de tunuri. După „Egyetértés” guvernul românesc ar fi cumpărat 5000 (? R.) de cai pantru artilerie.

Din senatul imperial.

În numărul nostru trecut am împărțait cetitorilor nostri discursul unui deputat rutean, care s'a plâns în senatul imperial al Austriei asupra asupririi ce au să sufere Rutenii dela Poloni. Partida polonă a senatului imperial simținduse lovit de atacurile Ruteanului nu a voit a-i rămâne datoare cu respunsul. Deputatul Hausner, un orator dealtmîntea bine vîțut, s'a însărcinat a răspunde la atacurile Rutenilor. Pentru a arată antagonismul dintre Poloni și Ruteni vom comunica în trăsături principale discursul deputatului Hausner.

Oratorul arătînd că Galiția prin

regulamentul electoral a ramas înapoi a celorlalte provincii imperiale din apus, continuă:

Raportul nostru față cu un regulamentul electoral, care formează o majoritate și minoritate cu totul meș teșugită în defavorul Polonilor, este o dovadă puternică despre progresul ce l'am făcut în anii din urmă în credința cătră imperiu. Aceasta m'eu face se m'eu ocup cu discursul deputatului Kulaczkowski, în care s'a țis că patriotismul austriac e foarte tiner. Se poate, dar e adevăr, că dela emanarea ordinațiunii, care a redat limbei polone drepturile sale naturale, conștiința de stat austriacă, alipirea de imperiu s'a desvoltat liber. Ordinațiunea servese spre onoare Coroanei, ministeriului și noue.

De deputat rutean nu a făcut mare serviciu cauzei ce o apără, modul seu de procedere e fără tact. Cătatetele sale din foile polone au făcut asupra mea efectul contrar. E ciudată mai cu samă imputarea ce s'a făcut jurnalului din Cracovia „Reforma.” Acest organ țice despre unii dintre acuzatii de frunte, despre consiliarul alic D obrzansky, că acesta a fost rusofil și în timpurile mai vechi în Ungaria. Numinat deputat vede aici un articol de agitațiune și o calumnie.

Voiu cita și eu unele pasaje. În „Slovo” se țicea în anul 1866 că Rutenii sînt Ruși adevărați. Într'adevăr me atinge greu părerea nevinovată a dlui Kulaczkowski asupra unor lucruri. Așa de es. da nu a aflat cuvinete destule de umire pentru faptul că unii consilieri alicii și cavaleri pot fi tradători presumpțivi. Dar nu a înțevăt oare dl deputat din istoria mai nouă a Austriei, că chiar și trădătorii condamnați la moarte pot fi ministri presidenți și comandatori ai crucii mari?

Nu pot trece cu vederea momentele ce dau acestui discurs un caracter regretabil: tonul suspăctător și întăritător, în care se espun raporturile din Galiția. E vechiul cîntec despre Polo-

ni stăpănituri cari sînt resfățai, sumeți și preferiți; și despre Rutenii asupriți și terorizați. Reserva esteroară ce și-au impus-o Polonii aici în senat au făcut pe Ruteni cutezători și e pericol că acuzările lor vor afla creștămînt. M'eu vîd deci nevoit a lua cuvîntul.

Națiunea ruteană, care prin limbă și cultură e inferioară națiunii sorore polone este multămită și mlădioasă, respectează auctoritatea, ospitalitatea și religiozitatea; prin aceste însușiri ale sale și prin talentele sale ea se bucură pe deplin de simpatie noastre. Raporturile între Poloni și Rutenii sînt pacnice, ba amicabile și intime. Teatrul rutean e subvenționat în fie care an de dietă și e cercetat și de publicul polon. Aceșai subvențiune se dă și cărților și scrierilor populare ruteane. Paterul Naumovici a țis, cu oare care fală, că Rutenii nu au nobilime. Este însă o nobilime ruteană, dar această nobilime prin limba și obiceiurile sale s'au apropiat de nobilime polonă astfel, încat partida nu-o mai numeră la națiunea ruteană. Lipsirea acestei clase sociale însă nu e spre paguba Rutenilor, precum nu e la Elvețiani și la Sîrbi. Dar Rutenii n'au nici clasă de mijloc, burgiesă, și această lipsă are însemnătate gravă pentru naționalitatea și viitorul lor. Căci ori și care Rutean cu ceva cultură e silit a se alătura sau la cultura polonă sau la cea rusească. Călea primă și a ales-o mulți bărbăți ruteni de talent și aceasta le servese spre folos și onoare.

A doua cale și au ales-o o partidă activă unanimă, bine disciplinată, prin urmare puternică, care se numese după patronul bisericii metropolitane greco-orientale din Lemberg în genere partida sântului George. Acest rutenism era reprezentat în sesiunea trecută de 15 și acum de 2 membri. Această partidă a urmărit cu statornicie, energie și cutezare din ce în ce mai mare dela anul 1847 până în țiuă de ații același scop

FOIȚA.

Balul românesc din Budapesta.

— în 18 Februarie. —

(Correspondență orig. a „Tel. Rom.”)

Budapesta, 20 Febr. 1882.

Balul junimei române este un eveniment însemnat în sezonul carnevalescului din capitala Ungariei, de aceea îmi iau voia a v'eu comunica amenunțele acestei petreceri prea interesante. Scopul balului a fost ajutorarea societății de lectură „Petru Maior” a junimei universitari române. Comitetul arangiator n'a lăsat nimic, ca petrecerea să fie pre cât de bine succasă, pre atât de splendidă. Renumele bun al balului român din anii trecutii țic era o garanță pentru succesul deplin; însă comitetul avea și multe greutăți de invins, aceste cu tot dreptul le-a delatatur, și i-a succés a arangia o petrecere adevărată de elită.

Patronesele distinsse ale balului au contribuit din partea lor la reușită, parte prin publicul elegant ce l'a atras la această petrecere, parte prin zelul desvoltat în vinderea biletelor. Cu considerațiune la publicul străin, care în tot anul a arătat mult interes pentru petrecerile românești, comitetul arangiatoriu a aflat de bine a rogă de patronese două ilustre dame, una din societatea română pe d-na Catarina Gall, și cealaltă din societatea aristocratică maghiară, pe d-na Elena Tissa născ. contesa Degenfeld-Schomburg, care însă dintr'un incident de doliu familiar nu s'a putut presenta la bal, și astfel fu substituția de contesa Livia Zichy.

D-na patronesă Catarina Gall a surprins comitetul cu un steag fumeos combinat în colori naționale, care cînci țic înainte de bal a fălfăit înaintea hotelului național, unde se afla cancelaria comitetului.

La 9¹, oare seara sosi d-na patronesă română la hotelul „Europa”, a cărui saloane erau împodobite cu flori și plante meridionali; la seară fu

primită de comitetul întreg, la intrarea în sală musica militară a reg. de inf. Kussevich intonă „Marșul lui Michaiu Eroul”! Înainte de țice oare fu primită și patronesa maghiară și condusă la locul ei de onoare în sunetele unui marș unguresc.

Precis la 10 oare să începe balul cu „Ardeleana.” Președintele balului, dl Victoriu Missiciu cu d-ra patronesă Charlotte Zichy jocară ca prima păreche, după ei se înșară multe alte părechi vre o 50—60 la număr, frumsețe adevărate din sexul gentil române și maghiare. Pre când se continua cu „Csardas” intră în sală oaspele cel mai iubit al capitalei, ilustrul artist Michaiu Munkacsy cu soția sa amabilă (o franceză din Lorena), care se întrevîn foarte plăcut cu doamnele patronese și cu notabilitățile ce erau de față în număr însemnat. La primul „Cuadril” d-nul Munkacsy danță cu d-na patronesă Livia Zichy, vis-à-vis contele Eugen Zichy cu d-na patronesă Gall.

Pentru plăcerea dlui artist Munkacsy, carele se interesa mult de

jocurile românești, ordinea de danț fu schimbată, urmă numai decât „Romana”, acest danț iubit și plăcut de salon, arangiat de junele Emilii Bardoși; ear după o „polca franceasă” urmărară jocurile istorice-naționale „Călușierul” și „Bătuta”.

Junele v'evat, stud. med. Iacob Maior intră în sală cu șese tineri Români, verși ca bradul, îmbrăcați în vestimente naționali, cu căciula de curcani, cu camașa albă înșepstrită, cu suman cusut cu fire de aur, cu opinci și zurgalae la sunetul „marșului Michaiu Eroul”, și în mijlocul atențiunii vieu și interesului general începă a juca „Călușierul”, prin care secerară aplause îndelung repețite, în urma cărora continuă cu „Bătuta”. Artistul Munkacsy eșt'are aplaudat mai mult, admiră costumul pictoresc național și jocul eroic al tinerilor români, și a exprimat plăcerea deosebită de danțurile române și a multămit comitetului arangiator de bună primire ce i-au făcut.

După pansă danțul s'a început earși cu „Ardeleana”, sub care

apropierea și contopirea cu Rusia prin limbă, literatură, datini, religione și ideile politice. Dar aceea ce la început putea se treacă de o orbire și rătăcire a devenit în curgerea vremii, mai cu seamă dela anul 1861, un pecat de moarte comis contra națiunii proprii; pentru că în același an, în care Austria constituțională le dăde Rutenilor deplina autonomie a comunei și conservarea limbii materne în scoalele populare, la judecătorii și în reprezentanța țerei, în același an s'a inițiat în Rusia contra mlădioase și inofensive națiuni sorori o luptă de nimicire, o operă de distrugere atât de spurcată și abnormă, cum nu s'a mai vădit încă în secolul al nouăsprezecelea. (Aplause în dreapta).

Sirmanul și nenorocitul popor fără cultură își apără limba într'un mod slab. Atăcându-i-se însă credința părinților sei, poporul s'a apărut cu un curaj extrem și dela incenziunile lui Nero și dela rugurile incenziunilor spaniole nu au mai străbătut la ceru sfâșietoarele țipete de oameni torturați de moarte pentru religione lor, cum s'a întâmpat atunci. Eu însumi am vădit cu inima sdrobită și cu ochii în lacrimi, cum se alunga sirmanul popor cu patul puscii și cu bastoane dela ușile bisericilor. Partida Stulii George nu a protestat contra martiriului concetățenilor sei din Rusia, ci și-a dat tot concursul pentru desevășirea acestui martiriu și ne au prins fiori veldend cum prețiii își părăsese comenele ce li s'au încredințat, cum își reneagă credința, cum ajung în Rusia la funcțiuni înalte și cum promovează și denșii prelungă cunță șismatisarea și rusificarea concetățenilor lor. Dar prelungă această procedere neiertată partida Stulii George, ca conducătoarea poporului ce i s'a încredințat a mai comis și alte păcate, a înfiltrat otrava agitațiunii rusești în toți porii popoarelor, a scăpat din vedere interesele materiale ale poporului, a promovat usura și miseria, și partida, care la toată ocașunea blastemă stările constituționale ce dedură Rutenilor impulsul pentru a se afirma ca independenți, această partidă era aliata partidei constituționale. Ea a fost escamată contra noastră și numită în batjocură constituțională. Posibilitatea acestor lucruri e consecuența confuselor rapoarturi parlamentare și informarea slabă a presei noastre de zi.

Poporul însă încep cu încetul a pierde încrederea cătră conducătorii sei și deja la alegerile din 1876 pentru dieta Galiției fu părăsit când unul când altul. Dar abia alegea din anul 1876 a fost o adevărată judecată a

lui Dđen pentru partida Stulii George, care afară de doi membri fu măturată de pe aceste bance și acest desastru fără păreche nu se poate atribui nici neimplinirii datoritei din partea funcționarilor austriaci nici coruptibilității și viciilor lor polone.

În urmă de declar: Eu cred, că apelul la ideile Mariei Teresiei nu e togma serios. Cele ce se doresc astăzi nu sânt toate ideile de ale împăratului Iosif II. Este una idee singură: centralismul germanizator, căci celelalte ideile ale lui Iosif II sau sânt realizate de mult sau asigurate: libertatea conștiinței, egalitatea confesiunilor, emanciparea țăranilor. Deci mai este numai una idee a germanizării ce voiți a o introduce. Nu voi vorbi despre germanizațiune din punct de vedere al dreptății, al simțământului, dar nici ca Polon. Mai este un mic unghiu în Austria, unde germanizarea se continuă cu tărie, acel unghiu e Tirolul de sud. Acolo statul dă în fie care an o sumă mare pentru scoalele populare germane pe teritoriul limbii italiene. Mai fie care încercare de a sista mica stare de asediu asupra limbii, s'a nenorocit și deputatul Plener isbucnese în bucurie la ori ce ocașione vedend că guvernul se rașimă cel puțin acolo pe elementul german. Acest element german are 10,000 suflete față cu 530,000 suflete străini. Aceasta este profunda idee de stat ce ni se prezentă serios și cu aplomb, și această încă într'un unghiu, ba se mai recomandă și pentru Carintia. Aceasta este sistema îmbucnătoare, care venind partida constituțională la putere s'ar răspândi în Austria întregă, semenând pretutindenea miseria nemărginită și provocand o adevărată reacțiune. Și fiind că guvernul actual ne scutește de o asemenea catastrofă eu cu toate că am avea nedumeriri voi vota totce e neaparat de lipsă pentru consistența guvernului actual.

Rusia și sorții unui rășboiu.

Generalul Gurco, scrie „Aleg.“, a fost numit dillele aceste guvernator general la Odesa. Această numire ar ave o gravitate deosebită. Eată cum o explică corespondentul din Petersburg a diarului „Bohemia“:

Chiemarea lui Gurco în postul de guvernator general al Rusiei de meazăzi ne face fără voi să credem, că din aceea parte se ridică pe orizont punctele cele negre și că guvernul vrea să își facă preparativele din bună vreme.

Alesandru și Eugen Mocioni de Foen, Dr. Iosif Gall, Ioan cav. de Pușcariu, Ioan Faur, Dr. Ath. Marienescu, Ioan Poruț, Vic. Babeș, E. Mancilovici, I. Stoiciacovici, deputații Fr. Harkány, Lad. Szalay, George Serbu, I. Gödl, Dr. Svetozar Mileitici; profesorii universitari Desideriu Szilagy; Michail Heiczegh, Nicolau Marian jud. reg. din K. Kanizsa, etc.

În suita patroneselor am vădit pe d-na br. Szentkereszty nasc. Florescu, cont. Vict. Károlyi, cont. L. Zichy, cu ficca s'a Ilma, d-nele Pușcariu, Vornica, Babeș, Pop.

Dintre damele, care au format frumoasa cunună a danțatoarelor amintim pe d-nele: Aurelia Dumitrescu nasc. Vornica, Alessandra Liuba nasc. Babeș, Haris, Bulyovskij, Velcov, d-nele Valeria Poruț; Catinca Pușcariu, Emilia Hațeganu, Isabela Manoilovici, Zora Iosici din Chichinda, Olga Stoiciacovici, Milena Mileitici din Neoplanta, Maria Gödl, Sofia Paiciu din Adony, Leona Loy, Silvia Pop, Lila Stoiciu din Zombor, Iulia Velcov,

„În Bulgaria se desășură actualmente o mișcare care e urmărită aici cu mare atențiune. Partidele far fa a lăsat la o parte urile reciproce și vor să se transforme într'o mare partidă națională.

„Cumcă se prevede isbucnirea unor oare cari evenimente în orient, vedovesce și suspensiunea încheierii tractatului comercial între Rusia și Bulgaria.

Pe lângă acestea află dintr'o parte vrednică de credință, că mari mișcări de trupe se fac în ținutul Elisabetogradului, de unde s'au trimis mai multe regimente spre Chișinău; de asemenea s'au dislocat mai multe detașamente de Cazaci pe linia ferată Bender-Reni, spre a ajuta pe inginerii la restaurarea cât mai grabnică a acestei linii.

„Din toate acestea puteți vedea, că guvernul nostru ia toate măsurile spre a nu se lăsa să fie surprins de evenimentele așteptate pentru primăvară. Se vorbesce și de încheierea unui tractat secret între Rusia și România, dar eu nu am motive de a da creședimț acestui șgomot, care mi se pare mai mult un *pium desiderium*. Chiemarea lui Gurco în postul său dela Odesa nu s'a făcut, fără siguri, decât în vederea unor încurcături serioase“.

Interesant este un articol al diarului „Die Post“ despre Rusia. — Vorbind de situația internă a marelui imperiu, „Die Post“ o gășese bolnăvicioasă. — O partidă caută mântuirea în reforme violente; aceasta sânt nihilistii. Cealaltă partidă, numită națională, o caută în rășboai, în victorii. Această partidă e ați la putere. „Die Post“ țice dară: „a accepta șiasa reculege este datoria poporului german.“

Asupra cestiunii Slave.

— Ministrul bulgar Vulcovici, cefim în „Tel.“, care se afla acum în Viena din cauza Conferenței de patru, pentru regularea cestiunii legării căilor ferate din Austria, Turcia, Serbia și Bulgaria, a primit în zilele aceste pe corespondentele vienes al diarului „Standard“, cu care a avut o interesantă întrebire asupra cestiunii slave. Acest corespondent povestese între altele următoarele:

Am profitat de ocașione spre a țiri conversațiunea asupra cuvintelor țise de generalul Skobelev și a agitațiunii panslaviste în genere. Dl Vulcovici îmi respunse: „Nu cred că din această așa numită mișcare panslavistă va eșci ceva serios. De asemenea nu cred că trebuie se provoace o în-

grigire așa mare discursul generalului Skobelev. Ceea ce voesse lumea panslavistă, este pacaa. Este adevărat că panslavistii desășură acum o foarte mare activitate în Rusia, și că dl Aksakoff exercită o mare influență mai ales în politica din intru a Rusiei. Nu' este inse permis a face opozițiune politice esteroiare a guvernului rus.

„Pot să vă asigur, întemdu-mă pe cea mai sigură autoritate, că Țarul și ministrii săi doresc mai înainte de toate mântuirea păcii, și în aceasta nu sânt de cât ecoul dorinței celei mai adânc simțită a marelui mase a poporului rus. Este foarte adevărat că în Moscova, de nisece persoane fără nici o respundere, a fost ridicat strigătul de rășboiu. Esplicațiunea faptului este, că nihilistii au făcut pe popor se creadă că Austria și Germania fac în adevăr pregătiri pentru un rășboiu cu Rusia și că meditează a navăli într'o bună dimineață în Rusia. Sciu că panslavistii gășesc în aceste povești, puse cu mare ingrigire în cercațiunile în Rusia, un pretext pentru propria lor agitațiune anti germană și anti-austriacă. Dacă s'ar efectua o navălire în Rusia, apoi aceasta va fi negreșit în stare să se apere; dar îi lipsece atât mijloacele cât și dorința pentru un rășboiu ofensiv, și de alt-mintea un asemenea rășboiu nu este putincios dacă guvernul nu'l doresce și nu'l voesse.

„Ați pomenit de 1875. Dar uitați deosebirea dintre starea lucrurilor de atunci și cea de acum. Rășboiul cu Turcia fu otrărit de guvern în înșelegere cu stipulațiuni bine cunoscute care fuseseră aprobate de celelalte guverne. Afară de acestea Rusia se bucurase de ani mulți de pace, pe când acum săngerează încă rășile pe care le a primit în ultimul rășboiu. Poporul este sărăcit și starea financiară foarte rea, fără a mai vorbi de mișcările revoluționare și agrarii care turbură limescea ei din intru. Dorința de pace este la Slavi din peninsula balcanică cu mult mai adâncă de cât la Ruși. În statele balcanice este cu totul peste puțină un rășboiu agresiv, căci țeranii de acolo au căpătat tot ce au dorit. Singura lor dorință este acum de ași reclădi casele dărimate și a se bucura de noiele lor drepturi și de prosperitatea lor. În Serbia, de exemplu, au fost distruse pe timpul ultimului rășboiu șese sute de localități, dintre care nici una n'a fost reconstruită. Țeranii de pe acolo trăiesc în colibe, pe când orașele din țeară sânt sărăcite cu speculațiuni de burșă, și mai ales prin ultimele falimente mari. Chiar dacă ar fi resturant actualul ministru serb, cel care i va urma nu va cuteza să facă rășboiu. Vrednic de observat este că poporațiunea de prin toate statele balcanice este pătrunsă de firma credință, că nici o putere nu va cuteza le ataca independința, fără ca toată Europa să nu intervină în favoarea lor. Pe scurt spus, ast-fel încheia d. Vulcovici, eu nu cred că a va avea loc un rășboiu rus sau o mișcare generală slavă, și nu țic ast-fel numai pentru anul acesta ci și pentru un curs îndelung de ani.

Epistola lui Dragonanow.

Unei fii bucurescene i se trimite următoarea epistolă:

Toți privec cu mare ingrigire și cu mult interes mișcarea și ferberea care se face în lumea slavă. Sânt indicii că în fine această rasă s'a pus și ea pe lucr. Ferberea în unele locuri se dă pe față printr'o reșcoelă cu armele în mâni în contra crotopitorilor străini; în alte locuri prin lupta energică pentru drepturile naționale, călcate în picioare, pentru fisonomia individuală a națiunii, prin forța brutală estropiate și batjocurite, iar în altele printr'o compătămire viată

animitatea petrecerii a fost la culme; după o doua „Romana“, a urmat un „Cottillon“ preinteressant, arăgat cu multa istețime de vicepreședinții comitetului, dnii Virgiliu Bogdan și Alesandru Dumă.

Ordinele de danț a damelor, care reprezentau o suvenir plăcută, erau lucrate în colori naționali.

D-nele patronese au căpătat ordine de danț în format mai mare, în aceleași colori, și împodobite cu ornamente familiare în aur și argint.

Dintre notabilitățile prezente însemnă pe ambii președinți ai corpurilor legiuitoare, Judex Curiaș George Mailath și Toma Péchy, ministrii br. Kemény și Bedekovits, cont. Iuliu Andrassy, generalii Stef. Turr, Ed. Graeff, Richard Gelits, primarul capitaliei Carol Răth, consiliul francez și otoman, vece-consulul român d-nul Cimbru, cont. Eng. Zichy, cont. Alb. Apponyi, cont. Col. Almásy, cont. Szechenyi, cont. Theod. Andrassy, cont. Iuliu Andrassy jun., cont. Bela Keglevich, br. Szentkereszty, George,

Elena Gerendai, Elena Németh, Elena Rök (nepoata lui Munkácsy), Irina Riskó, Etelca Vargici, Iulia Barta, Hilda Schwicker, Nelli și Maria Naszluhazit, Iozefa Novák, Ludovica Nagy, Vuici și atele multe a căror nume nu le-am put afla.

Venitul curat încă va fi considerabil.

Cu un cuvânt juneima română de aici poate fi cu tot dreptul făloasă, că a sicut într'uni la balul seu o societate atât de splendidă și numeroasă. — d.

* (Accident pe tren.) Dintr'un cepeu al trenului de persoane buda-pestan a cășut în zilele trecute un copil, fără de a i se întâmpla nici cea mai mică nenorocire. Ușa au fost deschisă de un pasager și neînchișându-se bine copilul îndată ce s'a rășimă de ea a cășut afară din cepeu.

